

І являвсь мені Господь

Павло Тичина

І являвсь мені Господь
В грімі, бурі і росі,
У веселках, зореницях
І в симфонії комах.

І являвсь мені Господь
В танці, сміху і сльозах.
У душевних змінах — ранах
І в безумстві наших дум.

Говорив я: знаю я,
Що ти тихий як роса,
Многодумний як веселка,
І, як буря, молодий.

Говорив я: знаю я,
Що тебе лиш я люблю.
І ставав я на коліна
Слухав господа велінь.

І коли явивсь Господь
У крові моїх братів, —
Заридала в серці віра
І вжахнулася душа.

— Господи, владарю сил!
Не збагну діянь твоїх.
Нащо нищиш ти скрижалі,
Що при зорях дав ти сам?